

ΕΙΡΗΝΗ

Θάρθει μιά μέρα ξαφνικά
σάν μ' υσαφίρης αναπόδοτος
σόν κάτι που ^{το δειλινό} ~~απείραξι~~ ~~απείραξι~~
σόν κάτι που ^{το} δέν περιμένεις.

Θάρθει, καί θά καθίσει στή γωνιά
μάτια ζεστά ζεστά
Μπορεί καί νάχει πρόσωπο καί χέρια χαβωμένα
Μπορεί καί νά ναι δόδλεικη, φτερ' περιστεριού.
Στά χέρια θά κρατά ~~κρέμα~~ ~~κρέμα~~ φωμί ^{α' ξα}
στά χείλη θάχει τό έμβατήριο

ΕΝΙΑΙΟ ΚΑΙ ΑΝΑΞΕΞΑΡΤΗΤΟ

Κλάδος έλιάς, λευκή σημαία
μικρή γαλάζια θάλασσα

Μαύρο, κατόμαυρο σταφύλι
χρυσό πορτοκάλι
πράσινο, καταπράσινο πεύκο
κόκκινο χόμα, άχνίζει ιδρώτα
άχνίζει αίμα τό νησί.
Πότε έπιτέλους θ' άνεμίσει ή σημαία.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

" ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΣ "
ΚΑΤΑ ΔΕΞΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΗΛΙΑ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ ΚΑΖΑΝΗ
ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ :
ΕΛΛΗ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ

A22.38

Μιά μέρα, όποσδήποτε.

Έξ χαιρετώ, ἄντρος, ἑραία μου
Ὁ ἥλιος σου ἀκουμπά στο μέτωπο μου
ἡ πράσιναδα σου εὐωδιάζει
ἡ θάλασσα σου εὐωδιάζει

Ἐφαγα τό φωί σου, Κύπρος μου,
καί τό νερό σου ἦπια
Χαλάλι ἄς γίνει
Χέρι μέ χέρι Κύπρος μου, θά περιμένουμε
τίς γελαστές μέρες πού θάρθουν
„αὐτί τραγουδία ἡλιόλουστα θά τραγουδήσουμε
καί θά χορέψουμε μαζίς.

ΚΟΜΜΑ ΤΗΛΗΕΙΔΩΝ

Κύπριος εἶμαι
γιός τῶν χρυσῶν πορτοκαλιῶν
καί τῶν τσαμπιῶν μέ τ' ἄγουρα σταφύλια
Σέ σᾶστό λέω αὐτό:
Καθώς ἡ ἀνοιξη γαντζώνεται καί σκαρφαλώνει
ἀπ' τήν κοιλάδα στο βουνό
βῆμα τό βῆμα-φυλλαράκι φυλλαράκι
ἔτσι γαντζώνονται νά σκαρφαλώσουν ~~οἱ μέρες~~ καί
οἱ μέρες τῆς χαρᾶς.

“ ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΟΚΥΗΡΙΟΥ ”

Κατά λέξη μετάφραση:

Ἑλένη Πέτροβιτς Καζανῆ

ἀπόδοση ποιητική:

Ἑλλη Παλιονίδου.